

[Andreasen.]

det gaar saa hurtigt, at man ved f. Eks. at vedtage det ærede Medlems Forslag, som jo vil fremtvinge en meget indgaaende Forhandling inden tredie Behandling, eller ved at lade Sagen gaa sin Gang som sædvanlig kan naa til inden tredie Behandling at opstille nye Regler. Det tror jeg ikke paa. Det er overhovedet et meget vanskeligt Spørgsmaal at afgøre saaledes, at alle er tilfredse.

Jeg vil gerne til Slutning pege paa, at det er dog ikke et saa overvældende Beløb, det drejer sig om. Jeg har læst en Artikel af det ærede Medlem Fru Hauschultz, hvori hun netop siger, at det ikke er noget for Statsfinanserne saa epokegørende, at vi behøver ligefrem paa Vælgermøder og i Rigsdagen at føre sindsoprivende Forhandlinger om denne Sag. Det er heller ikke i Rigsdagen, Forhandlingerne har været særlig sindsoprivende, men det er jo hændt ude paa Møderne, at man fra konservativ Side har opstillet dette Spørgsmaal næsten som det alt overskyggende i den nuværende politiske Situation.

Jeg skal med disse Ord anbefale at stemme imod det af det ærede Medlem Hr. Bindslev med flere stillede Ændringsforslag.

Dahlggaard: Det Ændringsforslag, der foreligger fra de ærede Medlemmer Hr. Willelsen og Hr. Axel Dam om at stryge Forfatterunderstøttelserne, kan vi fra vor Side ikke gaa med til. Vi kan ikke gaa med til at nægte enhver Bevilling til dansk Aandsliv, saaledes som det giver sig Udtryk i Forfatteres og Kunstneres og Videnskabsmænds Virksomhed. Vi har den Opfattelse, at man ikke kan lukke Øjnene for de Vanskeligheder, der paa dette Omraade er forbundet med at tilhøre en lille Nation, og gennem de Bevillinger, der her er Tale om, bødes der jo lidt herpaa. Disse Smaabevillinger er for nogle et haardt tiltrængt Bidrag til det daglige Brød, for andre har de den Betydning, at de giver dem Mulighed for at komme i Forbindelse med Aandslivet i andre Lande og faa Indtryk derfra, og for atter andre betyder de maaske hele Muligheden af at kunne hellige sig den Virksomhed, de øver. Man kan overfor disse Bevillinger selvfølgelig fra Tid til anden her i Tinget angle efter visse snæversynede Kredses Gunst, men min Opfattelse er den, at man alligevel med Sikkerhed kan gaa ud fra, at der ikke nogen Sinde kommer en Rigsdag, der nægter at række en hjælpende eller anerkendende Haand ud mod den Digtning og den Kunst og den frie Videnskab, der er bestemmende for saa vigtige

Sider af vort Folks Aandsliv, og som ogsaa i stort Omfang skaber de aandelige Brydninger, der dog til syvende og sidst er hele Folkets Liv.

Men en anden Sag er det selvfølgelig med Spørgsmaalet om, efter hvilke Regler disse Understøttelser skal gives — det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Bindslev og andre ærede Medlemmer har rejst. Her kan der med al Rimelighed gøre sig forskellige Synspunkter gældende. De Regler, hvorefter Grupperingen for Tiden sker med sagkyndig Bistand, er jo fastsat for kun faa Aar siden, aftalt, saa vidt jeg ved, enstemmigt mellem alle Partier og daværende Minister Appel, og der kan efter min Mening anføres adskillige gode Grunde for den Ordning, vi har. Paa den anden Side kan det ogsaa nok siges, at den ikke er ideel, og her vil jeg gerne minde om, at det sidste, der egentlig er sket i denne Sag, er det, at den højtærede Undervisningsminister i Fjor ved Finanslovens anden Behandling erklærede, at han nu vilde komme til Finansudvalget og søge en videre Forhandling om disse Regler og deres Praktisering. Men den højtærede Minister kom ikke. Det er i det hele taget det kedelige ved den højtærede Undervisningsminister, at medens han, før han blev Minister, da han sadovre i Gedved, altid kunde se Løsningen af selv de vanskeligste Spørgsmaal, som Staten stod overfor, og samtidig endda havde Kraft til at være den gudbenaadede Paradoksmager for alt Folket, er det, som om han efter at være blevet placeret nede ved Holmens Kanal aldrig mere er i Stand til at øjne Handlingens Morgenrøde. Derfor er det maaske for sangvinsk at tro, at der kan komme noget ud af nye Forhandlinger mellem Ministeren og Finansudvalget, men jeg vil alligevel for mit Vedkommende anbefale, at man søger at gaa den Vej.

Det Forslag, de konservative Medlemmer har stillet, vil vi fra vor Side stemme imod. Vi finder det urimeligt at forkaste de gamle Regler, som er vedtaget enstemmigt af alle Rigsdagens Partier, forinden nye Regler er opstillet. Men hertil maa jeg føje, at jeg finder ikke, at den højtærede Ministers Praktisering af de nugældende Regler er holdbar. Sagen er nemlig den, at den højtærede Minister praktiserer Reglerne paa den Maade, at han lader dem, der har faaet en Understøttelse paa Finansloven, beholde den, men samtidig lukker han af for al ny Tilgang. Men hvad betyder det? Det er i Virkeligheden ensbetydende med, at alt, hvad der kommer frem af ungt og værdifuldt, systematisk holdes ude. Paa